



این تخم معمای دایناسورهای غول پیکر را حل می کند

دیرینه شناسان امید به بررسی تخم دایناسوری بسته اند که معمای رشد گونه های غول پیکر آنها را حل می کند.

دیرینه شناسان امید به بررسی تخم دایناسوری بسته اند که معمای رشد گونه های غول پیکر آنها را حل می کند. وقتی تمام دایناسورها البته به جز پرندگان ۶۶ میلیون سال پیش در سرایشی تند انقراض قرار گرفتند هنوز هم باشکوه ترین جانوران روی زمین بودند. آخرین سری از دایناسورها «تیتانوزاروس» ها بودند. آنها گونه ای از دایناسورهای گردن دراز بودند که برخی از آنها درازای گردنی در حدود ۴۰ متر و حداکثر وزن ۷۰ تنی داشتند. این میزان معادل وزن ۱۵ فیل بالغ و درشت هیکل است.

دیرینه شناسان و علاقمندان به دایناسورها همواره متأثر از نوع زندگی این گونه های جانوری بوده اند. «فیلیپ منسون» از دیرینه شناسان کالج سلطنتی لندن می گوید: دایناسورها گویای بزرگی برخی گونه های جانوری در ده ها میلیون سال پیش بوده اند. اما وقتی تصور می شود که این جانوران چه مراحل رشدی را طی کرده تا به جثه ای به این بزرگی برسند، بر مرموز بودن جنبه های مختلف زندگی آنها افزوده می شود.

دیرینه شناسان فسیل کامل سه جمجمه متعلق به دایناسورهای غول پیکر و گردن دراز تیتانوزاروس را کشف کرده اند. این کشف مهم بیش از پیش به پرسش های ابهام آمیز در این زمینه افزوده است به طوریکه دانشمندان خود را در برابر علامت سؤال بزرگی درباره چگونگی رشد و تبدیل شدن به حیواناتی غول پیکر می بینند. از جمله این دانشمندان می توان به «لوئیس چاپپ» مدیر انستیتو دایناسور موزه تاریخ طبیعی لس آنجلس در کالیفرنیا اشاره کرد که معتقد است دانش امروز ما درباره دایناسورهایی نظیر تیتانوزاروس و اینکه چه مراحل رشد و نموی داشته اند بسیار اندک است.

دیرینه شناسان به شواهد چندانی در این خصوص دسترسی ندارند و یک تخم دایناسور که چند سال پیش در آرژانتین شناسایی و سپس به موزه ای در این کشور اهدا شد تنها مدرک قابل استناد و شاخص در این خصوص است. گروهی از دانشمندان در دانشگاه آپسالای سوئد به سرعت دست به کار شده و بر آن شدند تا تصویر روشنی از محتویات داخل تخم دایناسور ارایه کنند. برای این منظور آنها به سراغ فناوری اشعه ایکس در تأسیسات پرتوافکنی سینکروترون اروپا واقع در فرانسه رفتند. آنها موفق به ارایه تصویری از جمجمه جنین دایناسور این تخم شدند.

این مطالعه به طرز شگفت انگیزی نشان داد که ابتدا استخوانهای صورت جنین دایناسور شروع به استخوانی شدن می کند و این درحالی است که استخوان سایر بخش ها همچنان بافتی نرم دارد. دانشمندان بر این باورند که تخم دایناسورها نقاط اشتراک زیادی دارند اما تاکنون تنها تخم دایناسور تیتانوزاروس شناسایی شده است.